

Встав місяць-ріг. Жене хмарок, —
Закрили сивим сріблїсть жовту:
Світло — тарїлки черепок,
Котрого хтось в помїї бовтнув.
Над головою хмари скрізь —
Крилом розтерзаного птаха,
А захїд — в кровї ввесь, наскрізь,
Мов велет вбитий там зваливсь,
Крови калюжами розливсь,
Мов там поклали Голїята.

«Поезїї» 1923—26.

«Нова Україна», ч. 11, 1923

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Вірші, виключені автором з ранніх збірок.